

«**Καιρός του σιγάν και καιρός του λαλείν**» (Εκκλ. 3,7), ανφέρεται εις την Π. Διαθήκη και μάλιστα στο βιβλίο του Εκκλησιαστού. Το να μιλά κανείς είναι καλό, διότι συναναστρέφεται με τους διπλανούς του και ανταλλάσσει απόψεις και ιδέες. Όμως υπάρχουν και οι στιγμές της **σιωπής**, που είναι πολλές φορές καλύτερες και μάλιστα όταν έχει σχέση με την αμαρτία. Διότι «η αμαρτία» μας λέει ο ι. Χ. «κρατεί την γλώσσα και ελέγχει τη συνείδηση, με αποτέλεσμα να κρατούν το στόμα τους κλειστό εκείνοι που αμαρτάνουν και να μένουν άφωνοι σαν να είναι δεμένοι με χαλινάρι, δηλ. με τη σιωπή».

ΜΕΣΟ ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑΣ & ΥΠΟΜΟΝΗΣ

Με τη σιωπή ο πιστός άνθρωπος καταφέρνει να συγκρατεί τις ορμές του και να μην αμαρτάνει. Ένας λόγος λ.χ. που μπορεί να αποβεί μοιραίος για ανοιχτή σύγκρουση με τον διπλανό μας θα ήταν καλύτερο να μην ειπωθεί. Δικαίως ο λαός λέγει: «πριν μιλήσεις, βούτηξε την γλώσσα σου στο μυαλό σου». Δηλαδή με απλά λόγια είναι σαν να λέγει: «σιώπα, μη μιλάς, γιατί μπορεί να σε οδηγήσει σε αρνητικά αποτελέσματα». Πόσες φορές μετανόησαν άνθρωποι γιατί είπαν διάφορα λόγια, και πόσες φορές μακάριζαν τον εαυτό τους που σιώπησαν σε στιγμές αιχμής. Κύριο παράδειγμα Σιωπής είναι ο Κύριός μας, όταν μπροστά στον Πιλάτο, ενώ εκείνος φλυαρούσε και ερωτούσε τον Κύριο να του εξηγήσει «τι είναι αλήθεια;» Εκείνος σιώπησε, διότι δεν χρειαζόταν να μαθει τίποτα περισσότερο ο Πιλάτος, αφού μπροστά του είχε την ΑΛΗΘΕΙΑ.

Έτσι, η σιωπή αποβαίνει ο καλύτερος τρόπος μεταμέλειας, διότι εκείνοι που πέφτουν σε σφάλματα καλό είναι να μην ομιλούν για όσα συνέβησαν (Εις Ανδρ.ομ.ΚΑ',2,ΕΠΕ32,674).

Ακόμη είναι και μέσο υπομονής, όταν κάποιος μας βρίζει ή αδικεί ή και μας εχθρεύεται. Είναι το καλύτερο να σιωπά κανείς όταν τον βρίζουν και τον εμπαίζουν, διότι έτσι αρέσει στο Θεό. Και ο Χριστός, όταν τον εχθρεύονταν οι Ιουδαίοι δεν έλεγε τίποτε, παρά μόνο

σιωπούσε κι έτσι μας διδάσκει πώς να υπομένουμε με πραότητα και επιείκεια.

Είναι πάλι και τρόπος αντιμετώπισης της θρασύτητας των άλλων. Το να είναι κανείς επιεικής με τον θρασύ άνθρωπο δεν είναι μειονέκτημα, αλλά πλεονέκτημα. Δείχνει το μεγαλείο της ψυχής του σιωπηλού ανθρώπου.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΣΙΩΠΗΣ

Όπως είπαμε και στην αρχή υπάρχουν στιγμές ομιλίας, αλλά και στιγμές σιωπής. Δεν ωφελεί πάντοτε να σιωπά κανείς, σε περίπτωση μάλιστα όταν μπορεί με το λόγο του να σώσει κάποιον.

Παράδειγμα όλων αυτών είναι – και το λέμε πάλι- ο ίδιος ο Κύριός μας. Εκείνος μας δίδαξε πότε να ομιλούμε και πότε να σιωπούμε. Ομιλούσε ο Ίδιος και έσωζε και πάλι σιωπούσε και ωφελούνταν πάρα πολλοί άνθρωποι.

Γι' αυτό « καιρός του λαλείν και καιρός του σιγάν». Άς μας γίνει τούτο παράδειγμα για να μπορούμε να αντιμετωπίζουμε τις διάφορες περιστάσεις που θα εμφανισθούν στη ζωή μας.

Υπό Αιδεσιμολογιωτάτου Πρωτ/ρου

π. Ευαγγέλου Στ. Γκιουζέλη Θεολόγου

Προϊσταμένου Μητρ. Ι. Ν. Αγ. Βησ/νος Καλαμπάκας